

VLADIMIR BEARA

(Zelovo, 2. studenoga 1928. - Split, 11. kolovoza 2014)

Za njega su mnogi reprezentativci, između ostalih Leo Lemešić i Jozo Matošić, isticali: „Vladimir Beara je najbolji vratar što ga je svijet ikada imao.“

Rođen je 26. kolovoza 1928. godine u Zelovu kod Sinja. Bio je jugoslavenski nogometni reprezentativac. U Hajduk je došao 1946., kad mu je nakon gledanja treninga prve momčadi Hajduka prišao Jozo Matošić i rekao: „Mali, ajde stani na branku.“ Stao je, mnogi su mu pucali, a on se bacao na sve strane. Trener Lemešić ga je odmah pozvao da sutradan dođe na trening juniorske momčadi...

Za seniorsku momčad Hajduka počeo je braniti 1947. godine, a već 1950. doživljava prvu veliku radost - Hajduk osvaja prvi poslijeratni naslov prvaka Jugoslavije. Sa svojim „bijelima“ još će osvajati naslov 1952. te u prvenstvenoj sezoni 1954./55. koja mu je bila zadnja na голу Hajduka. Za Hajduk ima 308 nastupa.

Veliki Vladimir sudjelovao je u još jednom osvajanju Hajdukovog naslova državnog prvaka: u prvenstvenoj sezoni 1970./71. bio je prvi suradnik Slavku Lušiću kada je Hajduk, nakon 16 godina čekanja, ponovno postao prvak. Uz to, Beara je sa Crvenom zvezdom osvojio još četiri naslova i sudjelovao u osvajanju dva Kupa Jugoslavije. U dresu Zvezde u sezoni 1959./60. dobio je Žutu majicu „Narodnog sporta“ kao najbolji nogometaš u sezoni. Bilo je to prvi put da je vratar proglašen najboljim nogometašem.

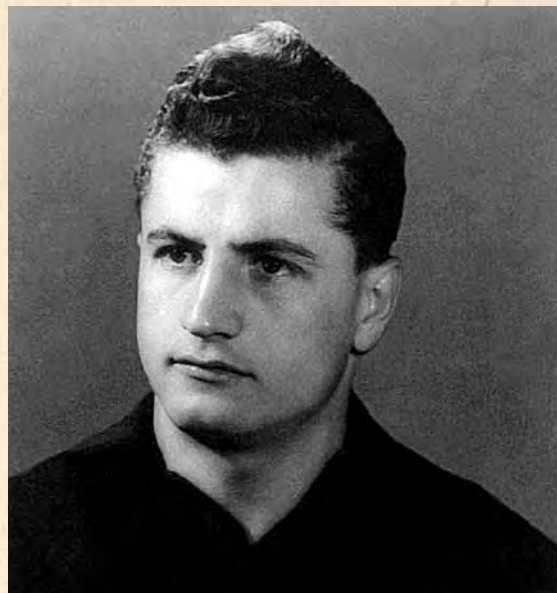
Nakon Crvene Zvezde odlazi u Njemačku, najprije u Alemanniju iz Aachena, a nogometnu karijeru završava u Viktoriji iz Kölna.

Po završetku nogometne karijere, nakon doškolovanja stječe diplomu visokog trenerskog stručnjaka u školi čuvenog njemačkog stručnjaka Seppa Herbergera. U sezoni 1964./65. preuzima treniranje njemačkog Freiburga. Nakon toga trenira Sitardiju iz Nizozemske, gdje ostaje dvije godine, da bi se 1967. vratio u domovinu i godinu dana trenirao Rijeku.

Zatim ponovno odlazi u Njemačku gdje postaje trener Fortune iz Kölna, također godinu dana. U sezoni 1970./71., kao što smo naveli, daje obol Hajdukovom naslovu prvaka. Potom trenira Osijek, gdje se zadržava šest mjeseci, a nakon osječke epizode isto toliko vremena trenira i Troglav iz Livna.

Slijedi izbornička funkcija državne reprezentacije Kameruna s kojom osvaja Kup Afrike te dobiva odlikovanje za postignute iznimne rezultate. Nakon povratka iz Kameruna, godinu dana trener je Dinare iz Knina, potom se vraća u Crvenu zvezdu, ovog puta kao trener vratara. Kao trener priskače i u pomoć NK Splitu, da bi trenersku karijeru završio na klupi Bregalnice iz Štipa.

Za reprezentaciju Jugoslavije Beara od 1950. do 1959. godine ima 60 nastupa - 35 kao nogometaš Hajduka, a 25 kao nogometaš Crvene Zvezde. Debitirao je 8. listopada 1950.

godine, u prijateljskoj utakmici protiv Austrije u Beču (2-7), na legendarnom Prateru pred 70.000 gledalaca, kada je u 73. minuti na голу zamijenio do tada nepriko-snovenog Srdana Mrkušića. Od tada postaje nezamjenjiv, a od reprezentativnog dresa oprostio se u Beogradu, u prijateljskoj utakmici protiv Mađarske 11. listopada 1959. godine (2-4).

Sudionik je tri svjetska prvenstva u nogometu: 1950. godine u Brazilu, 1954. u Švicarskoj i 1958. u Švedskoj. Nastupio je na Olimpijskim igrama 1952. u Helsinkiju, gdje sudjeluje u osvajanju srebrne medalje.

Najveće priznanje na nogometnom terenu dobiva 21. listopada 1953. Zajedno s Vukasom, Zebecom i Zlatkom Čajkovskim nastupa za reprezentaciju Europe protiv izabrane vrste Engleske. Bile su to njegove zlatne godine. Beara je dostigao svoj najveći nogometni domet i postao naš prvi i jedini vratar koji je čuvao mrežu reprezentacije Europe.

Vladimir Beara jednom je čuvao i gol veteranske reprezentacije svijeta, a jednom veteranske reprezentacije Europe.

Beara je bio vrsni vratar, a uz to i privlačne pojave, sa spektakularnim intervencijama i stilom igre. Bio je elegantan u svakom pogledu, sa skokovima koji su osvajali ljepotom, izrazito elastičnim i munjevitim refleksima.

Od 2007. godine počasnik je Kuće slave splitskog športa, a 2008. godine hrvatski predsjednik Stjepan Mesić odlikovao ga je odličjem Reda Danice Hrvatske s likom Franje Bučara. U 2010. godini dobio je i Nagradu za životno djelo Grada Splita.

Završit ćemo ovaj tekst riječima što ih je o Velikom Vladimiru izrekao slavni Ricardo Zamora, nekoć vratar reprezentacije Španjolske kojeg u športskim krugovima smatraju jednim od najboljih čuvara mreže svih vremena. Zamora mu je jednom prilikom jasno rekao: „Vi ste, Beara, najbolji vratar na svijetu!”

(Jurica Gizdić)